

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 569/2016-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. septembra 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Jozefom Chmurom, Zvonárska 8, Košice, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaniach vedených pod sp. zn. 14 Co 347/2013, sp. zn. 14 Co 354/2013 a sp. zn. 14 Co 355/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. augusta 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 14 Co 347/2013, sp. zn. 14 Co 354/2013 a sp. zn. 14 Co 355/2013 (ďalej aj „napadnuté konania“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ ako žalobca je účastníkom konaní vedených na krajskom súde pod sp. zn. „14 Co 347/13 (*merito veci*), 14Co/354/2013 a 14Co/355/2013 (*procesné otázky súvisiace s meritom veci*) ako odvolacie konania po podaných odvolaniach po rozhodnutí Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 15C 127/2011 (*prvostupňové konanie*) o zamietnutí žaloby ako aj konania po podaných odvolaniach proti uzneseniam Okresného súdu Bratislava I. Sťažovateľ je v meritórnom spore - spor o plnenie s odporcom, kde od neho žiada zaplatenie určenej sumy na základe neoprávneného použitia ním vytvoreného diela.“.

V predmetnej veci bola podaná žaloba na Okresnom súde Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) 22. júla 2011. Okresný súd rozsudkom sp. zn. 15 C 127/2011 zo 7. februára 2013 rozhodol v merite veci. Sťažovateľ podal proti tomuto rozsudku okresného súdu 2. apríla 2013 odvolanie, taktiež sa odvolal aj proti dvom procesným rozhodnutiam okresného súdu týkajúcim sa vyrúbenia súdneho poplatku (podaním z 24. marca 2013).

Od apríla 2014 neboli podľa sťažovateľa v predmetných veciach vykonané príslušným senátom krajského súdu žiadne úkony, preto sťažovateľ podal 12. júla 2016 predsedovi krajského súdu sťažnosť na postup súdu a prietahy v konaní. Dňa 10. augusta 2016 bola sťažovateľovi doručená odpoveď podpredsedu krajského súdu, v ktorej tento konštatoval, že sťažnosť je dôvodná a v konaniach dochádza k prietahom. Za vzniknuté prietahy sa sťažovateľovi ospravedlnil a sťažovateľovi oznámil, že predmetné konania bude sledovať až do rozhodnutia.

3. Preto je sťažovateľ toho názoru, že krajský súd „*spôsobuje prietahy vo všetkých troch konaniach. Spôsobuje ich... dôvodmi, ktoré nemajú žiadny dôvod v konaní sťažovateľa, okrem toho ani takto uvedené dôvody ako sú uvádzané vo vybavení podanej sťažnosti nemôžu ospravedlniť spôsobené prietahy v konaniach, ktorých dĺžka ide na úkor sťažovateľa. Tu poukazujem na fakt, že ako sťažovateľ fyzická osoba ktorá vedie spor*

s odporcom, ktorý neoprávnene použil moje autorské dielo má dĺžka konania a nečinnosť porušovateľa na mňa výrazné ekonomické dopady, keď nepochybujem, že budem v konaniach úspešný, avšak trvanie sporu je datované od roku 2011(merito veci) a odvolacie konania - tri roky , čo je viac ako 5 rokov, a na mňa dopadá ekonomická situácia s týmto spojená (náklady, trovy, poplatky etc...).“.

4. Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po prijatí veci na ďalšie konanie nálezom vyslovil, že postupom krajského súdu v napadnutých konaniach bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikázal krajskému súdu v týchto konaniach konať bez zbytočných prietahov a priznal mu primerané finančné zadost'učinenie v sume 3 000 €, ako aj trovy právneho zastúpenia.

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom,

neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

7. Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

8. V konaniach o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, v ktorých sťažovatelia namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čo platí aj vo vzťahu k čl. 6 ods. 1 dohovoru), ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou vyžaduje preukázanie podania sťažnosti predsedovi príslušného súdu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa § 3 ods. 4 v spojení s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“). Takúto sťažnosť totiž ústavný súd považuje za účinný prostriedok ochrany základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), ktorý vzhľadom na subsidiárne postavenie ústavného súdu pri ochrane základných práv a slobôd treba využiť pred podaním sťažnosti ústavnému súdu (porovnaj napr. IV. ÚS 153/03, IV. ÚS 278/04).

9. Ústavný súd zo sťažnosti zistil, že podaním sťažovateľa z 12. júla 2016 bola na krajskom súde uplatnená sťažnosť na prietahy v napadnutých konaniach. V odpovedi (na sťažnosť) sp. zn. Spr. 2189/16 zo 4. augusta 2016 podpredseda krajského súdu skonštatoval, že predmetné odvolania boli krajskému súdu predložené na rozhodnutie 31. mája 2013 (odvolanie proti rozsudku okresného súdu) a 4. júna 2013 (odvolanie proti dvom procesným uzneseniam okresného súdu). Podpredseda krajského súdu okrem iného uznal existenciu prietáhov v napadnutých konaniach, zároveň sa za ne ospravedlnil a súčasne sťažovateľovi oznámil, že *„predmetné konania budem sledovať z hľadiska ich bezprietahovosti a plynulosti až do rozhodnutia a vrátenia spisu súdu prvej inštancie“*. Taktiež sťažovateľa informoval o tom, že podľa vyjadrenia predsedníčky konajúceho senátu

14 Co „vec je naštudovaná a pripravená na rozhodnutie o odvolaniach proti procesným rozhodnutiam na najbližšom neverejnom zasadnutí senátu. Následne senát bude postupovať aj vo veci odvolania žalobcu proti rozsudku súdu prvej inštancie.“.

10. Ústavný súd už opakovane vyslovil (I. ÚS 46/2010, I. ÚS 405/2010 ap.), že podanie sťažnosti na prietahy podľa § 62 ods. 1 zákona o súdoch považuje za vyčerpanie účinného prostriedku nápravy v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde len v tom prípade, ak sťažovateľ poskytne príslušnému súdu dostatočný priestor na prijatie opatrení pre účely nápravy a odstránenia protiprávneho stavu zapríčineného jeho nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou. Vzhľadom na to, že sťažovateľ podal ústavnému súdu sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy 23. augusta 2016, t. j. bezprostredne po podaní sťažnosti na prietahy v konaní podľa § 62 a nasl. zákona o súdoch predsedovi okresného súdu (12. júla 2016) a doručení odpovede podpredsedu krajského súdu (10. augusta 2016), ktorým reagoval na sťažnosť sťažovateľa, ústavný súd posudzuje podanie sťažnosti sťažovateľa na prietahy podľa zákona o súdoch z jej strany iba ako formálny úkon, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať, ak by predseda krajského súdu dostal primeranú lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prietahom v napadnutom konaní (podobne IV. ÚS 74/05, IV. ÚS 48/06, II. ÚS 101/06, I. ÚS 233/08). Ústavný súd považuje za potrebné poskytnúť všeobecnému súdu časový priestor na prijatie opatrení s cieľom nápravy a odstránenia protiprávneho stavu zapríčineného nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou (IV. ÚS 78/07, IV. ÚS 59/08, IV. ÚS 27/09).

11. Napokon ústavný súd konštatuje, že krajský súd vo veci koná ako súd odvolací, úlohou ktorého je posúdiť vecnú správnosť odvolaním napadnutých rozhodnutí súdu prvej inštancie, preto krajský súd spravidla nevykonáva vo veci procesné úkony (§ 384 Civilného sporového poriadku) ani nie je povinný nariadiť pojednávanie (§ 385 Civilného sporového poriadku). Z uvedeného (aj vzhľadom na predmet konania) teda nevyplýva, že krajský súd je v odvolacom konaní „úplne“ nečinný, o čom svedčí aj skutočnosť, že vec je naštudovaná a pripravená na rozhodnutie.

12. Na základe uvedeného ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako neprípustnú.

13. Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí sťažovateľ v tejto veci za predpokladu, že by v ďalšom priebehu napadnutých konaní dochádzalo k zbytočným priet'ahom, predložil ústavnému súdu novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. septembra 2016